

solvit omnia soluta tu serua omnia ad
uersa tu mitigas omnia contrita tu sa-
nas oia desperata tu aias. Omnia
pma rutilantior auro splendidior so-
le quam no vincit peccatum nec defec-
tio supat nec desperatio telet pma re-
spuit avariciam horret luxuriam fugit
furorem firmat amor calcat superbiaz
ligum patinet cōponit mores odit ma-
liciam. excludit inuidiam. Perfecta
pma cor mundat. amias sanctificat co-
git peccatorē omnia libenter sustinere
pma cor mundat. amias sanctificat
ad suscipiendū deum interiora prepa-
rat naturalia reparat gratitudo recupe-
rat. deo recōciliat. angelos letificat de-
mones fugat carnem domat spiritum
toborat celū imperat. Hec crif. Co-
ce quante sunt in pma efficacie siue v-
tutes et quāta bona confert his qui ag-
rediunt et assūmunt eam unde quilibz
pctōr qui desiderat a peccatis absolu-
er salvati non negligat eam. Si quis
iuuenis est pueratur ad dñm et penitē-
tiam no differat vsq ad senilem etate
ut securior possit esse tēxenia pctōrum
et gloria celestis patrie. Si quis vero
senex est et pma distulit ex sua negli-
gētia et incuria vsq ad senectutis eta-
tem tamen desperare no debet s̄ agat
pma eo fetuētis et diligentis quo
diuicius se cōspicit in via viciosa et for-
dida iacuisse. nullus vo differat ex p-
posito vsq ad horam mortis pma p-
ter picula et dubia salutis emenda
superius p sanctos doctores sufficien-
ter expressa.

Filius.
DEpma et eius effectibus ac utili-
tate sufficienter instructus sum.
nunc igit de gradibus siue pribus pe-
nitentie et alij eius circumstantijs cui
prio edoceri.

Capitulum. XV. Pater. L

Hętequam pro
cedatur ad explanationē pe-
nitentie et eius partium. Sciendū q̄
omnipotens deus propter transgres-
sionē suorū preceptorum et peccati ma-
culas odio habet omnes peccatores s̄
misericordiā presiat peccando pemitem-
tibus testante sapiete. Eccl. xij. qui dī
Altissimus odio habet pctōres et mis-
tis est pemitentibz. Si igitur non vis
odiri a deo displiceat tibi iniquitas et
odi pctm et eris deo amicus. quia hoc
odis qđ ille odit nec loquantū sufficit
ut displiceat pctā. sed neesse est ut p-
petratis sceleribus pma subsequat.
quia pctā impunita esse non possunt.
De hoc dicit beatus aug. in glo. super
psal. sic. Audi quia deus odit iniqui-
tatem et times si odit iniquitatem nun-
quid te sed in te est iniquitas odii illā
deus oderis et tu. eris enim deo amicus
si odisti qđ odit. Displiceat ergo in re
ipso tibi iniquitas tua. puniturus est ei
pctm malorum deus. preueni illū. no
vis ut ipse puniat. tu pumi. differt ma-
nū a pctis. tu noli differre conuerte te
ad pumiendū peccata. q̄ pctā impun-
ta esse no possunt. pumienda ergo erit
aut a te aut ab ipso tu pumi et agnosce
ut ignoscat. Et quid misericordis ē
deo qui tantū peccatores et qui in
omibz cōuersis ad se no curat prete-
rita. lxx angu. Per huc dicta colligere
possimus q̄ non sufficiat homini post
pctā ad deum pueri a malis actibus
abstinere et vitam in melius mutare ni-
fi etiam domino per penitentie volo-
rem pro suis excessibus studeat satissa-
cere. testante eodem beato augustino.
qui sic dicit. ad agendā penitētiaz no
sufficit vitā in melius mutantare et a ma-
lis actibus recedere nisi et de his q̄ fa-
cta sūt satisfaciās dño p pme dolozē p-

Liber I.

Dist. I. Ca. XV.

humilitatis gemitus per contriti cor
vis sacrificiū cooptibus elemosinis
ad proximū Augustinus predicā dixit
hoc idem būs greg. testat̄ sic dicens.
Admonēdi sunt qui p̄tā admissa de-
serūt. nec tñ plangūt ne iam relaxatas
estimēt culpas q̄s & si agendo nō mul-
tiplicāt. nullis tñ fletibus mundant.
neq̄ enim debitor absolutus est q̄ alia
nō multiplicat nisi illa quib⁹ se ligau-
rat soluat itaq̄ cū deo delinquimus ne
quaq̄ satisfacimus si ab iniuitate ces-
famus mis̄ r̄voluptates q̄s dileximus
ecōtrario oppositis lamētis insequam̄
hec greg. Necessariū igit̄ est valde vni-
cuiq̄ p̄tōri ut p̄missa delicta p̄ p̄maz
in se puniat atq̄ deleaf. qz ipsa pecca-
tūt predictū est impunita esse nō pos-
sunt. & iō qui non vult a deo puniri p̄
se peniteat. puniat p̄maz agēdo. de hoc
dicit būs greg. ix. mo. sup iob. Scis
ens q̄ nō p̄ceres delinquētibus sic se
delinquēti non peccat̄ quis ab eterna
morte eripif. cū a delicto mundus ne
mo reperif. Si penitenti peccat̄ qz delin-
quēti nō peccat̄ delicta plangimus neq̄
q̄ iam delinqntes sumus. H̄z quid est
q̄ petrus negans respicit & redempto-
ris negati respectu ad lacrimas vocat̄.
Quid q̄ paulus cū redēptoris nomē
in terra conat̄ extingueze eius verba
de celo meruit audire. sed tñ culpa in
vtrōq̄ punita. qz & de petro scriptum
est. Recordatus petrus ubi iefu egred-
sus foras fleuit amare & paulo veritas
dicit. Ego oīdam illi quantū opore-
at pro noīe meo pati. Delinquēti em̄
nequaq̄ peccat̄ quia delictū fine vltione
nō deserit. aut em̄ ipse homo hoc in se
penitens punit. aut hoc dñs hoīem vin-
dicās peccat̄. nequaq̄ igit̄ peccato peccat̄
tur. quia nequaq̄ fine vindicta relaxa-
tur. Sic dñs post confessionem audire
meruit dñs transiulit peccatū tuum &

multis post cruciatib⁹ afflictus reatus
culpe quā p̄petrauerat exoluit. Ab elec-
tis ei suis iniuitatū maculas studeat
tpali afflictione tergere q̄s in eis non
vult im p̄petuum videre. h̄c greg. Salu-
bre ergo est homini multū vt p̄tā qua
liter cūq̄ p̄tracta siue majora siue mi-
norā p̄ afflictionē p̄mē studeat absti-
gere atq̄ telere quia nec memoria pec-
cata impunita erūt si non fuerint p̄ pe-
nitentiā delecta. testatur hoc būs aug.
sic dicens. Neccata siue p̄ua siue ma-
gna sunt impunita esse nō possunt quia
vel homīe p̄mient ex ea deo vindican-
te plectunt̄. cessat autē vindicta dīna
si queris precurrat huāna. H̄c aug.
Quod etiā sentire videat̄ beatus greg.
iiij. mo. exponēs illud iob peat̄ dies i
qua natus fūt & dicit. Nequaq̄ hoī ad
delectationē peccati rapit. nisi prius
p̄ voluntarias mētis tenebras infirme-
tur. Ante em̄ cecus in mente sit & post
modū se reperiāt incauta. mētis infir-
mitas delectatōi substermit. dicat̄ ergo
peat̄ dies id est p̄rebat̄ delectatio que in
culpā hoīem rapit peat̄ incauta mē-
tis infirmitas que eūvsc̄ ad tenebras
prauis sensus excecauit. homo em̄ dū
blandimēta delectatōis caute nō p̄spī-
cit. etiā in noctē nequissime perpetra-
tionis ruit. Solerter ergo vigilans
vt dū blandiri culpa inclivat ad quan-
tū interitū mēstrahat̄ agnoscar. vñ &
apre. O! Dīc v̄tās in tenebras cū
culpa in ipso delectatōis exordio ad
quē perditōis finē rapiat̄ vīdeat̄. Dīc
in tenebras v̄timus cū nosmet̄ p̄s di-
strictē p̄mētes ipsa delectatōnis pra-
ua blādīmēta p̄ districte p̄mē lamēta
cruciamus cū flendo insequimur quic-
quid quotidie in corde taciti ex delecta-
tione peccamus. quia em̄ fidelis
quisq̄ i indicio subtiliter cogitatōes
exquiri nō ignorat semet p̄sum introt̄

sum discutiēs ante iudicium diligenter
examinatur districtus index et iam tran-
quillus veniat quo reatum suū quē discu-
tere appetit iam pro culpa punitū sen-
tironde et recte subiungit non requirat
eum deus desup. Requirit deus q̄ dis-
cūtū indicando nō requirit que ignos-
cendo suo tam iudicio impunita tere-
linquit hic itaq̄ dies id est peccati de-
lectatio a domino nō requirit sed a iudicante
spontanea punitū paulo atter-
stante qui ait **A** Si nos metipsoſ
iudicaremus nō viciq̄ a domino iudicis
carem̄. deū ergo diē vestrū requirere ē
contra mentē nostrā subtiliter in iudi-
cio de culpa indagare in qua. s. requiri-
fitione illū tunc severius punitū quē si
bi nūc mollius pepiſſe deprehendit be-
ne aut sequiſ et nō illustreret eū lumine.
In iudicio namq̄ dñs apparenſ omne
quod tūc redarguit luīe illustrat. qua-
si em̄ sub quadam obſcuritate tegitur
q̄cquid tūc in memoria iudicis nō re-
uocatur. Scriptū quippe est. Omnia
aut que arguuntur a luīe manifestantur q̄fi
quedā tenebre peccata penitētie abſcondi-
dūt. De quibus p̄ prophetā dicit. Be-
ati quorum remisſe sunt iniquitatēs et
quorū recta sunt peccata. Quia ergo
omne qđ tegit in tenebris occultat in
die extremi iudicij nō illuſtrat lumine
quod nō discutit viciōe. actus namq̄
vestros quos tūc iuste punitū noluerit
ipsa ſibi quodāmodo abſcondit ſciēs
diuina mīscōia. in lumine vero oſten-
ſat. hic ergo dies vertat in tenebras
p̄ videlicet omne qđ delinquimus nos
p penitentiā feriamus. ipſe aut iudex
venturus est qui cūcta penetrat cuncta
p̄stringat qui q̄rūbiq̄ est locus quo fu-
giaſ nō eſt. Sed q̄r̄ correctiōis noſtre
fletibus placat ſolū ab illo locū fuge i-
uem̄ qui poſt ppetratā culpā nūc ſe in-

penitentia abſcondit et q̄ nullū pecca-
tū dñs inultū relaxat. H̄it em̄ nos hoc
ſtendo inſequiſ aut ipſe indicaudo. re-
ſtatut ad emendationē ſuā ſemp̄ mēſ
ſoletter inuigileſ et pfitens tergat. H̄i
ſi diē quē peccati delectatiōeſ dicim̄
tot imperi p̄cibū audimus ut. s. cir-
cūdantes fletus expient q̄cquid delec-
tatuſ p negligentiā aīmus delinquit.
quaſra aduersiōe p̄m̄ huius diei nor-
feriēda eſt videlicet ipſe iam pſenſus
ad culpā. H̄ic uero moris eſt culpe cū
carnaliter mens in delectatiōeſ rapit.
ſed tñ delectatiōi ſue p ſpiritu relucta-
tur. ita grauioris et plene eſt nequicie
ad peccati delectationē non ſolum de-
lectatiōi p̄trahit. ſed etiā pſenſu famu-
lari. tāto ergo arciori manu p̄m̄ mēſ
a pollutione tergenda eſt quāto ſe con-
ſpicit p cōſenſum ſordidius inquinan-
tā vnde apte ſubiungitur noctem illam
tenebroſius turbo poſſideat. Quaſi em̄
quidā turbo tempeſtaris eſt p̄ciratus
ſpiritus merorū nām dum p̄tūm̄ quiſ
qđ fecit intelligit dum prauitatis
ſue nequiciā ſubtiliter penſat merore
mentē obnubilat et quaſi cōcūſio ſere-
ne leticie aere omnē in ſe tranquillita-
tem cordis p̄m̄ turbine deuafat. niſi
em̄ recognoſcentē ſe animū iſte turbo
ſe cōtereret nequaq̄ prophetā dixiſſet
in ſpiritu veleneti pteres naues thar-
ſis. Tharsis quippe exploratio gaudij
dicit. Sed cū veleneti p̄m̄ ſpiritus
menſem occupat omnē in ea explora-
tionē reprebenſibilis glorie et gaudij
perturbat ut nihil iam ei niſi flere libeat
nihil niſi q̄ ſe terrere poſſit attēdat. po-
nit namq̄ ante oculos illinc districtō
nē iudicis h̄ic meritū culpe pgnoscit
pſpicit quo ſupplicio digna fit ſi p̄cen-
tiſ pietas deſit que p lamēta pñtia ab
eterna eruere pena conſuevit. ſpiri-
tus ergo veleneti tharsis naues con-

terit. tamenvis opūctōis valida men-
tes nostras huic mūdo quasi mari de-
dicata salubri terrore cōfundit. **H**ciē
dum vero est qz cū peccata impunita re-
linquimur a nocte possidemur cū vero
hec aiauditione penitētie plectimus
nimirū nos nec rem quaz fecimus pos-
fidemus. **S**ed tūc peccatū cordis sub-
uriā nostri possessione reducī si tñ in-
cipit reprimitur unde diuinā vocē co-
gitanti p̄raua **C**ayn dicit. in foribus
peccatū aderit. in foribus quippe pecca-
tū adest cū in cogitatōibus pulsat cu-
ius appetitus subter est eiqz homo do-
minatur. **S**i cordis nequitia inspecta
cūius premēt et priusqz ad duriciam
crescat relucanei menti subigaf ut er-
go delictū suuz cūius animus sentiat
et culpe tyrannidē sub iure suo penitē-
to restringat dicatur recte noctē illaz
expellere. **A**c si apte diceretur ne cap-
tina mens culpe sive seruiat culpā a pe-
nitentia liberam nō relinquat. **E**t quia
hec qd flendo inseguimur nequaqz no-
bis avēturo iudice abici speramus yn-
de si de nocte. i. culpa nostra moueri tē
piñquisitionē nolumus magnope cu-
randum est ut in eius discussione vigi-
lemus ne quelibet culpa nobis impun-
ita remaneat ne mens puerfa que fecē
defendere audeat et defendendo nequi-
cie nequitia adiungat. **D**unt
namqz nōnulli qui nō solum nō deflēt
qd faciūt. sed etiam defendere nō desi-
stunt et nimirū cū defendisculpa vnde
p̄ quendaqz dicis peccasti non adicias
iterū. peccato quippe peccatuqz adicis q
male gesta etiā defendit. **I**nter hec eti-
am sciendū est q illi culpā suam vera-
citer inseguītur et mala transacta per
aiauditionē penitētie corrigūt qui
iam ad bona fallenda alias fallentia
nulla delectatiō rapinēt. nam quos
ad huc alia noxia dlectat falsuz est qd

certif quia ppetrata alia deplozat. hec
grego. **E**x his sigif verbis doctorū col-
ligere possumus q non solum maiora
peccata verū etiam minora sunt p peni-
tentia abstergēdaynde vnuſquisqz cō-
scientiā suam discussat et propt gessit
inique cōtra dominū ita et studeat sua
scelera penitendo et seipsum iudicādo
penitētē vel punire. valde em̄ valet ad
salutē aīe sup̄p̄fūs dñjudicatio. **P**
Nam tales seipſos iudicantes ac tua
facinora punientes a deo diliguntur et
non solum nō iudicabunt. sed etiam
quādam securitatē de sua saluatōne a
christo p̄cipiunt. **D**e hoc dicit beatus
bern. **D**iligit deus aīam que in cōspe-
ctu suo sine intermissione sive dissimili-
latione dñjudicat seipm idqz iudicuz
non nisi ppter nosa nobis exigit quia
si nosmetipſos dñjudicauerimus non
vtrqz iudicaremur. hec ber. **D**icit eti-
am de hoc iudicio beatus greg. xxv.
mo. exponens illud iobvel xlvi. **T**e-
qz em̄ voltea in homīs potestate est ut ve-
niat ad teū in iudiciū sic. **N**otandum
est q alius est coraz illo atqz aliud ab
illo iudicari. **C**oram domino iudicaf
qui corde dominū cōspicit et actus sui
os sub eius p̄sentia sollicita iūiſſi-
one discernit quem tanto quis secu-
rū expectat quanto quotidie vitā suaz
suspectius examīat. **Q**ui em̄ ad extre-
mū eius iudiciū venerit nō iam coraz
illo sed ab illo iudicaf. **D**e hoc meno
tis iudicio obliuiscēti aīme dominus
p̄ propleram dicit. **R**educ me in me-
moriā ut iudicarem̄ siml' narra fīqd
habes ut iustificeris. debz em̄ vniuersu-
et causas domini cōtra se sollicita inq
que ab eo bona p̄ceperit vel que mala
bonis illius puerse viuēdo respondit.
Quod electi quidem quotidie facere

diminno nō cessant. Accedunt enī ad secretariū iudicis intra finū cordis cō siderant quō districte qñqz feriat qui dū patiēter expectat. Detuūt in his que se egiſe meminerint & pumūt flen do qd̄ perpetraſſe ſe intelligunt timet ſubtilia diuina iudicia etiam de hiſq in ſemetiſpiſis intelligere fortaſſe non poſſunt. Vident enī videri diuinitus qd̄ ipſi p in ſe humaſitatē no nviſent cōſpiciūt districtū iudicem q quo taru diuſ venit eo ſeuerius pcutit Sancto rū etiam patrū refidere cōuentū cū eo pariter ptemplanſ eozqz vel exempla vel dicta ſe ptempiſſe reprekendūt at qz in hoc ſecreto iudicij interioris iha mentis ſue executoꝝ oſtituti penitendo feriū qd̄ ſupbiēdo pmiſerūt. ibi nam aduersi in ſe quidqd̄ impugnat eni metant ibi ante oculos ſuos aīme qd̄ deſteant pcernant ibi quidqd̄ p irā di ſtricti iudicis decerni poſſit intuentur ibitor paciūtut ſupplicia quot pati tis ment nec deſt in hoc iudicio mēte cō ceptō omne miſteriū quod pumite reſ ſeruos plenius debeat. nam pſciētia accuſat ratō iudicij timoꝝ ligat dolor ex cruciat qd̄ iudiciū eo certius punit. quo interius ſeuit. vnuſquisqz em̄ cuſz cauſaz huius examis ptra ſe pgredeſ aggredi cepit. Ipſe ē auctoꝝ qui exhibet ipſe reuſ qui exhibetur. Odit ſe q lem ſe fuſſe memierit eſt ipſe qui eſt in ſe ipſo inſequitur illū qui fuſt atqz ab ipſo hoīe aduersum ſemetiſpiſum ſie quedā rixa in aīmo ptiſiſ ſpacem cū deo. Hanc cordiſtrixā dñſ requirebat cū dixit p prophetā. Attendi & auſcul tam nemo qd̄ bonū eſt loquunt nullus eſt qui agat pmaꝝ ſup peccato dicens quid feci. Quia ergo nūc in potestare eſt internū mentis noſtre ptra nos haſ bere iudiciū recognoſcendo accuſem? noſipſos quales fuimus. penitēdo tor

queamus nō ceſſemus pū licet iudica ri qd̄ fecimus audiamus caute qd̄ dī. neqz enī vltra. Reprobozū namqz eſſe propriū ſoler ſemp̄ praua agere & ne quaqz que egerunt retractare. Omne em̄ qd̄ faciūt ceca mente trāſeūt factū qz ſuū nīſi cū pumiti fuerint non agnoſcūt. At cōtra electoꝝ eſt actus ſuos quotidie ab ipſo cogitatiōi ſton te diſcuteſe & omne qd̄ turbidū proſlu it ab intimis exiccare. Sicut em̄ non ſentimus quō membra cregūt corpus proſicit mutat species migredo capillo rū albeſcit in canis. hec quippe oīa no biſ nescientibus agunf in nobis ita & mens noſtra p momēta viuēdi ipo cu ratū vſu a ſeipſa pmutatur & nō agnoſcim⁹ niſi vigilanti cuſtodia ad interioꝝ noſtra reſidētes proſectus nō ſo quotidiſ defectuſqz penſemus. hoc ip ſum em̄ in bac mortalivitā pſiſtere q̄i ad rectuſtate ire eſt. Et dum iudiſcuſa mens relinquit. in quodā ſenio torpo rī ſopituzqz ſui negligens & ppoſitū robur inſenſibiliter pdens. a forma p oris fortitudinis dū nesci ſenescit. cū vero ſeipſam querit & ſubtiliter penitēdo diſcuit. ab hacipsa vetuſtate ſua lo ca lacrimis & merore incenſa ſnouat et que iam pena alſ pene ſueterata vix erat p ſubmiſtrata. interm̄ amoris ſu diu nouū calet. Sed ad hec age da valde exēpla patrū & ſacri eloquij pcepra noſ adiuuāt. Si em̄ ſcīoꝝ opa inſpicimus & dimis inſſiōibaurē prebenus alia noſ cōtēplata alia audita ſuccedūt & coꝝ noſtrū torpore nō reſtrigitur dū imitarōe nō puocaf. Und bñ ad moysen dī leui. vi. Ignis in altari meo ſp ardebit quem mitteſi ſacerdos ſubcieſ mane ligna p ſingulos dies. Altare q̄ppe dei eſt coꝝ nēm in quo iube rut igm̄ ſp ardere q̄ necesse eſt ex illo ad dñm caritatis flammā in deſinēter i. j.

Liber I.

Dist. II. Ca. I.

ascendere cui per singulos dies sacerdos ligna subicit ne extinguaſ. quia necesse est fidelis quisque in eo caritatis flama deficiat in corde suo tam exempla precedentium patrum quam sacre scripturæ testimonia congerere non desistat. nam quasi quedam sombra igni dare est in exercitio caritatis vel exempla patrum vel precepta domini causa ministrare. Quia enim interna nostra nouitas ipsa quotidie huius vite pueri satiōe vetera ſcit ignis iste charitatis his adhibitis nutriendus eſt dum puerum se nostre virtutis extenuat. per patrum testimonia et ex eius reuuiſcar. Ignis enim iste in altari domini. in corde nostro non citius extinguitur nisi solerter adhibitis exemplis patrum et dominicis testimonibus reparetur. Verum illuc subditur. Et imposito olocausto deinceps adolebit adipes pacificorum. nam quisquis in se habet ignem caritatis accendit semetipsum utique olocausta defup impunit. quod omne vice quod in se male vivet exurit. Cum enim cogitationum suarum interna considerat et vita reprobatur per iniurias gladii mactat in arce sui cordis imposuit et ignem charitatis accendit de qua hostia pacificorum ad eum redolebit. quia interna noua vita impinguatio pacis inter nos et deum faciens odorem nobis suauissimum reddit. Qui a vero eadem caritas in cordibus electorum inextinguibilis manet ante illuc subditus ignis est perpetuus qui non deficit ab altari. Nunquam ab altari ignis iste deficit. quia etiam post hanc vitam corporum mentibus seruor charitatis interna quippe contemplatione agitur ut omnipotens deus quoniam certitur. eo amplius diligatur unde necesse est ut ad cor da nostra redeam. discutiamusque omnem facinus. Et quicquid in nobis divinæ rectitudinis regulam offendit ac cusemus ut apud districtum iudicemus ipa

nos accusatio excusat. In hoc enim mensis nostre iudicio tanto citius absoluimus quanto nos districtus reos esse tenemus nec ad hanc agenda pretermittenda sunt ipsa quibus vacat quod ad hanc agenda post huius vite ipsa non vacat. vacue quippe non datur. neque enim erit ultra idcirco namque memoriam quod tunc non possumus negligamus. Hec gregorius. Dabemus igitur per predicta quod omnipotens deus sed iudicantes non iudicat. se penitentes non puniri sed saluat et peccata contra se dimissa relaxat. Hec vero omnia per remedium fieri solent unde quilibet peccator quotiens lapsus fuerit in aliquod peccatum non tardet currere ad proxime bonum ipsa enim omni prevalence est ad purgandum corda peccantium. Testa hoc beatus gregorius. qui dicit. O felix lauacrum proxime quod rotiens valet ad purgandum quotiens eo indiget cor humana. Laudemus ergo peccatorum maculas in hoc salubri proxime lauachrovi mundati et purgati possimus pervenire ad auctorē vite et misericordie. His premissis igitur de peccantia nunc de eius pluribus est videndum.

Incipit secunda distinctio primi libri malogranati.

Capitulum I.

Liendū quod

ptes proxime sunt tres vi
delicet tritio cordis
professio oris. et satisfac-
cio opis. Et
sunt iste tres ptes quae ptes integrales
sunt esse proxime perfecti. Sunt autem haec ptes
integrales proxime videlicet tritio in anno
professio in anno. satisfactio in facto in quo
bus tunc proxima integras cum peccatorum omni
mortalē culpā perpetrataz et facto re
ponens nonque iterare peccatum. his autem
debito modo recurrentibus cum ab-